TUNTURILATU

2/2011

Kevätpäivillä ulkoiltiin

4-5

Kolbma Seitsemisessä 5

Kumpe Saariselällä 6

Utelias Repolainen 7

Luonnon helmassa 12

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Kevätpäivätkö naftaliiniin?

Kevätpäivillä järjestävän seuran puheenjohtajatar pääsi kyllä pahanpäiväisesti yllättämään: Lopetetaan Tunturiladun kevätpäivät!

Mitäs sanotte! Onko tämä nyt pikkujuhlavuoden arvoinen ehdotus ollenkaan.

Ajatus oli tekijänsä näkökulmasta perusteltu ja koska ne perustelut ovat tässä lehdessä toisaalla luettavissa, en käy niitä tässä kertaamaan. Järjestäjän näkökulmasta nuo perustelut ovat vieläpä ymmärrettävät.

Eivätkäpä taida olla edes ainutkertaiset sikäli kuin olen ympäristööni kuulostellut ja haistellut: Oman kerhon tapahtumien lisäksi – jotka nyt ainakin pitää hoitaa kotiin – pitäisi ehtiä Tunturiladunkin juttuihin mukaan.

Ja vielä vähän Suomen Ladunkin rientoihin. Osallistumista riittää eri puolilla maata ja kaikkiin ei tahdo väkeä riittää.

* * *

Miten tuohon Geatkin ajatukseen tulisi suhtautua?

Myönteisesti.

Onhan nimittäin niin, että jollain tavalla nämä päivät - kuitenkin kaikki kunnia niille - polkevat paikallaan. Tai ovat ainakin polkeneet.

Osallistujamäärä ei oikein nouse eikä laske kuitenkin noiden tapahtumien tulisi olla kaikkien tunturilatulaisten kiinnostavia tapahtumia, joihin keräännytään maan joka kolkasta.

Vallitseva osallistujamäärän taso ei oikein suo mahdollisuuksia päivien ohjelman parantamiseen. Järjestäjät tuntuvat joka kerta vähän turhaan hengästyvän järjestelyjen kanssa vaikka kovin isosta tapahtumasta ei loppujen lopuksi ole kyse.

* * *

Geatki esitti, että jätetään kevätpäivät pois.

Yhdistyslain ja omien sääntöjemme säädökset meidän tulee täyttää eli tarvitsemme kevätkokouksen ja syyskokouksen. Niihin sinänsä sujuvasti kytkeytyvät kevätpäivät ja susiaiset, joita tietenkään ei yhdistyslaki edellytä.

Siis kesäpäivät joutavat hukkaan?

Voimme tietysti muuttaa sääntöjä ja asettautua ns. yhden vuosikokouksen yhdistykseksi, jolloin syyskokous voidaan unohtaa.

Kokemuksesta olen kuitenkin sitä mieltä, että yhden vuosikokouksen systeemi ei ole luonteva. Siis kaksi yleiskokousta, toinen keväällä, toinen syksyllä.

Siis kesäpäivät joutavat hukkaan.

* * *

Tai sitten ajatellaan geatkilaisittain:

Pidetään kevät- ja syyskokous ainoastaan viileänä kokoustapahtumana ilman sen kummempaa henkistä panostusta ja ladataan kesäpäiviin.

Jolla mallilla kyllä on puolensa mutta silloin taas mennään vähän päällekkäin tai ainakin lähekkäin Suomen Ladun Leiripäivien kanssa.

Ja ne sitten syövät toistensa osallistujamääriä.

* * *

Ottakaapa ihmiset kantaa, tämä on kirkas jäsenistön keskustelukysymys.

Esitys johtokunnalle on tehty ja asiaan palataan tavalla tai toisella viimeistään ensi tai viimeistään seuraavan vuoden toimintasuunnitelmaa rakennettaessa ja siitä tunturilatukulttuurin kotipesässä Susikyrössä päätettäessä.

Tätä varten on toisaalla lehdessä esitelty Tunturiladulle omistettu nettikeskusteluryhmä osoitteessa www.suomenlatu.fi -> keskustelu.

Kevätpäivät ja susiaiset 2012

Ensi vuonna pidetään kuitenkin kevätpäivät ja susiaiset, sillä niille on ilmoittautunut järjestäjä: keväällä Ylä-Savossa Tsietsan suojissa ja syksyllä pääkaupunkiseudulla Kavtsin suojissa.

* * *

Johtokunta kiittää Tsietsaa ja Kavtsia. Uskon, että teidän ohjastamananne päivät kulkevat hyvin. Uskon myös, että omasta puolestanne olette valmiit miettimään tapahtumia, jotka heijastavat kotiseutunne ominta retkeily- ja muuta kulttuuria ja ovat sisällöltään kiinnostavia.

Hai luotoon!

Kokoontukaapas väki sitten myös Hailuotoon ensi kuussa vaikka siellä kärmehiä ja punkkeja onkin.

Ja tuulee.

Itse en ole koskaan siellä käynyt mutta nyt sen teen.

Timo T

Lapin Taika Ateneumissa

Kesäkuun puolivälin jälkeen avataan Ateneumissa Helsingissä Lapin Taika–näyttely, joka varmasti kiinnostaa tunturilatulaisia.

Näyttelyyn kannattaa käydä tutustumassa ja se on esillä ensi tammikuun alkuun asti.

Lapin taika -näyttely on Ateneumin suurhanke, jossa suomalaisen taiteen historiaa aina 1800-luvulta nykypäivään tarkastellaan yhden tutun ja tunnistettavan teeman eli Lapin kuvaamisen lävitse.

Pohjoisen valo ja värit ovat mukana näyttelyn teoksissa, joiden tekijöinä ovat olleet mm. **Gabriel Engberg, Juho Kyyhkynen, Reidar Särestöniemi, Kalervo Palsa, Marja Vuorelainen, Jussi Niva** ja **Outi Pieski**.

Näyttelysuunnittelusta vastaavat arkkitehdit **Mikko Heikkinen** ja **Markku Komonen**.

Kirsi Halkola Kuvataiteen keskusarkisto

Juho Kyyhkysen vuonna 1909 maalaama Kota on Ateneumin omista kokoelmista.

Kämppätoimikunnan kuulumisia

TL-lehdessä nro 1/2011 kerrottu talkootyöviikko Susikyrössä toteutetaan heti juhannuksen jälkeen viikolla 26.

Väkeä talkoisiin on tulossa lähes riittävästi. Vielä kyllä voidaan lisääkin talkooväkeä työllistää, jos jollakin tunturilatulaisella on mahdollisuus tulla, niin kiitollisuudella otetaan mukaan. Pitää vain sitten kämppäisännän kanssa sopia kulkemisasiat.

Myös ennakkoon ilmoittautuneittenkin pitää vielä keskustella matkustusasiat.

Muut talkootyöhön liittyvät asiat ovat kunnossa. Osa talkooväestä menee jo juhannuksena aloittelemaan kotyötä. Talkoot jatkuu vielä mahdollisesti viikolla 27.

Päätyöt Susikyrössä tällä kertaa tulee olemaan keittokatoksen laajennus, vesikattojen ja kourujen huoltokorjaus, jätehuoltotyöt, piha-alueiden siivous ja polttopuut.

Parkkipaikkojen järjestelyt ja sähköistys Aihkista Susi-Oskarien kautta autonlämmitystolpille on myös kesän työohjelmassa, samoin kämppien sisäpuolinen varustelu ja suursiivous (mm. patjanpäällisten pesu).

Myös vauva/vaariviikon järjestelyt kuuluu talkootyöviikon ohjelmaan.

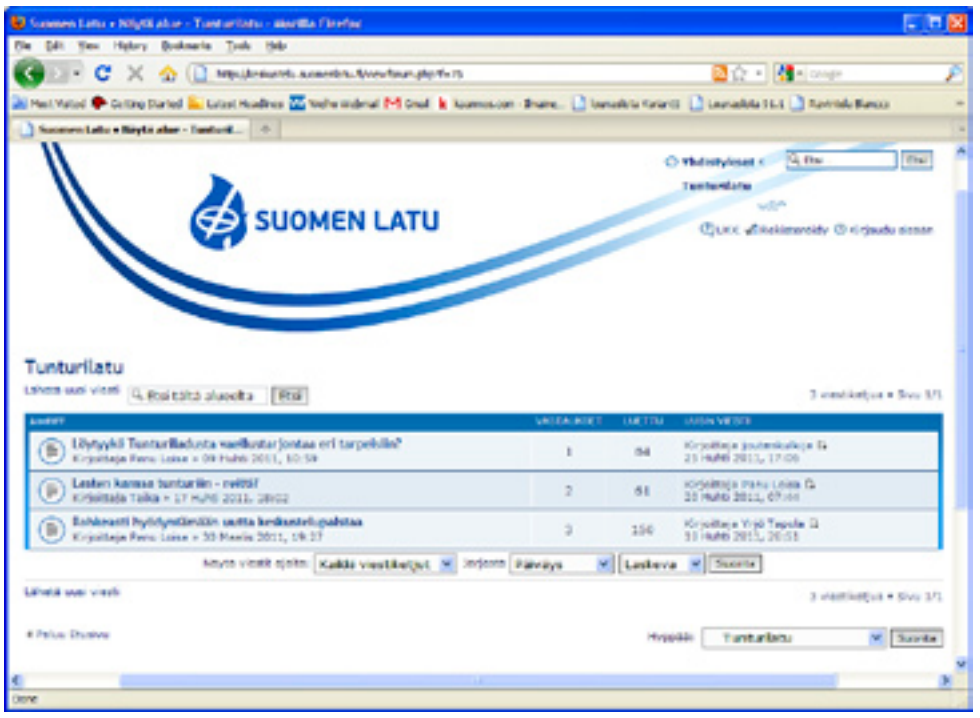
Talaksen ja Kiisan jätehuoltoasiat pyritään myös hoitamaan kuntoon kämppäkierroksen yhteydessä, joka toteutetaan viikolla 27.

Ilmoittautuminen kämppäisännälle ja kyselyt myös kämppätoimikunnan jäsenille.

Syksyllä vk 39/2011 suunniteltu talkootyöviikko Susikyrössä toteutetaan. Tarkemmin seuraava TL-lehti nro 3/2011. Väkeä on jo ilmoittautunutkin mukaan, mutta lisää väkeä talkootyöhön vielä tarvitaan.

Huom! Talkootyöviikko päättyy juhlasusiaisiin.

Kämppäisäntä
Pekka Kallio
puh. 050-5272796

Tunturiladullakin keskustelupalsta

Tunturiladulle on perustettu oma keskustelupalsta yhdeksi tunturilatulaisten yhteydenpitokanavaksi. Toivottavasti se saa hyvän vastaanoton tunturilatulaisten ja muidenkin latuyhdistysten keskuudessa.

Keskustelupalsta löytyy Suomen Ladun nettisivujen kautta osoitteesta www.suomenlatu.fi/keskustelu -> Tunturilatu.

Kannattaa käydä tutustumassa myös muihin Suomen Ladun keskustelupalstoihin.

Viestien kirjoittaminen keskustelupalstoille edellyttää rekisteröitymistä, jolla määrität itsellesi tunnuksen (= oman nimimerkin) ja muita haluamiasi tietoja muiden (rekisteröityjen) käyttäjien nähtäväksi.

Jos rekisteröitymisessä ilmenee ongelmia, kannattaa ottaa yhteyttä Suomen Ladun toimistoon.

Panu Loisa

Terveiset Alppaksesta

Tunturikerho Alppas päättää radiohiljaisuutensa pääpiirteittäisellä kuvauksella Tunturiladun 65-vuotistapahtumaksi järjestämänsä retkiviikonlopun tapahtumista.

Juhlatapahtumaksi olimme valinneet perinteisen kevättalven hiihtoretken, joka tavallisesti suuntautuu jollekin lähiseudun laavulle, kuten edellisen kevään retki Evon Tupla-laavulle.

Laavuille mahtuu rajallinen määrä yöpyjiä, joten meidän täytyi juhlavuoden vieraiden rynnäkön varalta vaihtaa retkikohde Hämeenlinnan kaupungilta vuokratuksi Vähä-Kelkutteen savottakämpäksi. Se sijaitsee sopivasti kerhon perinteisten retkikohteiden tuntumassa, mutta tarjoaa juhlavuoden tapahtumalle soveliaita fasiliteetteja kuten rantasaunan, avannon, ulkohuoneet molemmille sukupuolille, grillikodan ja itse savottakämpässä kaasuvalon, kaasukeittiön ja patjoilla varustettuja punkkia sisämajoitusta kaipaaville.

Esa Kilpi

Hiihtäjät selvittävät tuulenkaatojen juurakoiden mysteeriä.

Kämppä sijaitsee Evon retkeilyalueen itäsiivessä lähellä Tarusjärveä. Evon retkeilyalueen tiivis laavuverkosto tarjoaa useita taukopaikkoja hiihtoretkille. Kaupungin perimä vuorokausivuokra 12 sisämajoituspaikan kämpästä on muuten hyvin kohtuullinen.

Lisätietoja saa Hämeenlinnan kaupungin nettisivuilta (http://www.hameenlinna.fi/Liikunta-ja-ulkoilu/Mokit-ja-laavut/).

Paikalle kokoonnuttiin aamukymmeneksi lauantaina 19.3.2011. Tosin muutama innokas oli saapunut kämpän liepeille jo edellisenä iltana testaamaan uutta talvitelttaa.

Vakioporukan lisäksi mukaan saatiin kaksi uskaliasta juhlavuoden vierasta Tampereelta. Alkuihmettelyjen jälkeen lähdettiin hiihtoretkelle lähialueen laavuja kiertämään. Lunta oli vielä riittävästi, vaikka oli Etelä-Suomen kevään viimeinen tai toiseksi viimeinen kunnon hiihtoviikonloppu.

Ensiksi hiihdettiin metsiä pitkin lähimmälle Koverojärven laavulle, jonka nuotiopaikalla vietettiin makkaranpaistolounas.

Sitten rämmittiin katsomaan Tupla-laavua, jonka virallinen nimi on nykyisin Kymppi. Siinä on kaksi laavua vastakkain nuotiopaikan molemmilla puolilla, hyvä talviretkipaikka mutta vaatii viereisen suon takia kesäisin hyvät hyttyssuojat.

Tuplalta hiihdettiin vielä katsomaan Kristian Kaskenpolttajan kämppää, joka on kaupungin vuokrakämppä. Se on rakennettu viitisen vuotta sitten muutaman sadan metrin päähän alkuperäisestä kämppärauniosta.

Hirsimajan ulkopinta on jätetty käsittelemättä joten hirsihome on tummentanut rakennuksen nopeasti vanhan ja likaisen näköiseksi. Lieneekö ollut tarkoituskin.

Kämpän käyttöasteen alahaisuutta ei tarvitse ihmetellä, enemmänkin ihmettelimme miksi rakennus on sijoitettu keskelle synkkää kuusennäreikköä paikalle jossa ainoa lähettyvillä oleva vesistö on kaivo.

Keskikesällä pitäisi riittää seuraa. Mutta ehkä joku voi joskus pitää kämppää syksyisen sieniretken tukikohtana.

Palatessamme savottakämpälle olikin jo iltapäivä ja aika nauttia yhdessä Mallan etukäteen laittamat hernerokat. Ihmeteltiin Arton kehittelemää täysin maastokelpoista yksipyöräistä rinkan vetokärryä, jonka tuotekehitys on neljännen version jälkeen jos siinä pisteessä että ensimmäinen sarjavalmistettu koe-erä on työn alla.

Evolla syysaikaan retkeilleet tietävät että polunvarret saattavat olla väärällään leppärouskuja.

Laitteen tarkoituksena on mahdollistaa vaellusretkeily vielä vanhemmalla iälläkin kun rinkkaa ei enää jaksa ottaa selkään tai lantiovyö painaa vaipan teipit auki.

Suomen ja varsinkin Tunturiladun jäsenistön demografisen kehityksen valossa laitteelle pitäisi riittä markkinoita.

Saunomisen jälkeen istuttiin iltateellä ja myöhemmin illalla vielä kodalla makkaraa paistamassa. Olli esitti monologeja.

Sunnuntaiaamu näytti olevan kehittymässä kauniiksi auringonpaisteiseksi kevätpäiväksi, silti useimmat kiirehtivät koteihinsa jo puolilta päivin. Niinhän yleensä käy kun autot pääsee jättämään liian lähelle retkikohdetta.

Juhlavuoden vieraat Merja ja Ensio toivat piristysruiskeen kerhon lievästi väljähtyneisiin retkirutiineihin. Aamukahvilla he kertoivat myös mielenkiintoisia retkimuonan valmistusohjeita, joista ainakin hernekeiton ja kananmunien kuivatusta täytyy ehdottomasti kokeilla.

Keväisin terveisin
Esa Kilpi

Tunturikerho Njeallje

Tämän vuoden kevätkauden viimeinen yhteinen tapahtuma on kesäkuun alussa, kun lähdemme yhteiskyydillä Hailuotoon, jossa Tunturiladun kesäpäivät ovat 11. – 12.06.2011.

Alustavan suunnitelman mukaan teemme varaslähdön ja lähdemme jo torstaina tutustumaan Hailuodon ainutlaatuiseen kulttuuriin ja luontoon.

Majoitusvaraus on tehty, mutta peruutusten varalle on mahdollisuus vielä ilmoittaa osallistumisestaan Karille tai Lealle.

Syksyn ruskamatkaa varten on tehty myös ennakkovarauksia ja päätöksiä tehdään Hailuoto -viikonlopun aikana, joten kannattaa miettiä valmiiksi onko lähdössä mukaan ja jos on niin minne!

Linnansaaren- ja Koloveden kansallispuistot ovat kerhomme toiminta-alueella – kappale kauneinta Suomea, jota kannattaa tulla kauempaakin katselemaan ja samalla voi tutustua saimaan norppaan, jos sattuu olemaan hyvää tuuria.

Lähietäisyydeltä löytyy edullista kotimajoitusta Kangaspellosta sitä tarvitseville ”senioritunturilatulaisille”.

Miten olisi viikonloppuretki tai vaikka arkipäiväretki kesällä mainittuihin maisemia ?

Vanhan kansa sanoo, että jos on kylmä talvi, niin on lämmin kesä – sen näkee sitten syksyllä toteutuiko ennustus.

Mukavaa alkavaa kesää Teille kaikille täältä Savosta
Lea Sarkeala
puheenjohtaja

Susikyrössä mietittyä

Oli hiljaista hankien keskellä ja pakkasen paukkuessa, kun kymmenkunta tsietsalaista rantautui Susikyrön kartanolle helmikuun lopulla eräänä lauantaipäivänä.

Onneksemme olivat kerhomme nuoriso-osaston pojat oleilleet reilu viikko aikaisemmin siellä ja lapioineet kaikki kulkuväylät auki. Monta muuta kulkijaa ei sitten juuri ollutkaan talviaikana Kyrössä käynyt.

Heti ensimmäisenä ilta virisi keskustelu Susikyrön heikosta käyttöasteesta sesongin ulkopuolella. Miksi ei voitaisi panostaa sen talvikäyttöön kunnolla?

Viisasten kerhomme tuli siihen tulokseen ilman laskimiakin, että tällaisen joukon käyttömaksuista kertyy huomattavasti enemmän tuottoja, kun saamme puita poltettua vaikka ulkona paukkui tuolloin lähes -30 asteinen pakkanen. Siihen on uskominen.

Seuraavana aamuna hyvä haltija päätti auttaa kämppäisännän harteilla olevaa taakkaa ja määräsi meidät pudottamaan lumet kiinteistöjen katolta. Palkkioksi saimme iltapäivän vapaata hiihdon ja lumikenkäilyn merkeissä. Illalla sitten Vuontispirtin saunaan, missä saimme viikon ajan nauttia sähkösaunan löylyistä.

Eräänä aamuna auringon jo noustua ja kullatessa Vuontisjärven takana tunturien lakia istuin siellä Vanhan kämpän ja Aihkin välillä olevan eriön yksiössä. Jätin oven auki ja tähystin tunturien suuntaan.

Mietteissäni tuumailin styroxistuimen lämmittäessä peräposkiani tarvitsisinko juuri sillä hetkellä jotain parempaa?

Olisiko juuri nyt miellyttävämpää istua posliinipytyllä Oskarin lähellä? Lämpöpatteri lämmittäisi kylkeä ja juoksevalla vedellä saisi ainakin hygienian hoidettua.

Ei, en tuntenut tarvetta tuollaiseen vaihtoehtoon, mutta ajattelin, että kehittämistä voisi viedä eteenpäin raivaamalla joitakin puita rannan puolelta, jotta maisemat avartuisivat ja tunturit näkyisivät kuten muutama vuosikymmen sitten. Tuon saman tarpeen voi havaita myös Aihkin terassilla seisoessa.

Aamupakkanen pysyi sitkeästi yli kahdessakymmenessä. Siinä aamuna muutamana tuli tarvetta lähteä käymään Raattaman kaupassa. Tällä kertaa meillä oli myös Aihki käytössä ja saimme lämmitysvirtaa sieltä, mutta entäs jos ei olisi saanut? Ehkäpä olisi pitänyt odottaa juhannusta tai ainakin suvikeliä, että kumipyörä olisi suostunut starttaamaan.

Lämpötolppien saanti on näin ollen erittäin tervetullut lisä ja mahdollistaa talviajan lisääntyvän käytön tuossa kauniissa ja arvokkaassa tukikohdassamme.

Viikon aikana suunnittelimme myös tulevan kesän Vauvasta Vaariin Viikon ohjelmaa. Leiriäiti Seija ja leirisä Olli ottivat ohjat haltuunsa ja kaikkea hauskaa on luvassa ensi heinäkuussa.

Silloin ainakin Susikyrön kankailla kaikuu iloiset lasten äänet ja tulevat kämppien käyttäjät saavat poltteen, joka pakottaa palaamaan aina uudelleen Lappiin.

Leiriturvallisuudesta keskustelimme myös pitkään, koska jouduimme käytännössä testaamaan niin Aslakin, kun pelastuslaitoksen toiminnan. Tällä kertaa kaikki meni onnellisesti, sillä pelastustoiminta on kunnossa myös tosi tilanteessa.

Edessä on vielä vilkasta toimintaa tämän Tunturiladun juhlavuoden aikana, mutta uudet haasteet odottavat jo ensi vuonna, jolloin saamme järjestettäväksemme kevätpäivät ja kevätkokouksen.

Ne tullaan järjestämään yhtä aikaa Tsietsan 40 v juhlien kanssa.

Helmikuisessa Susikyrössä
Pentti Vainio

Kevätpäivillä Kokemäellä kimppakivaa

**Kokemäelle oli pitkä matka Itä-Suomesta. Vaaramaisema jäi vähitellen taakse.
Etelässä tie halkoi avaria peltoja. Loppumetreillä meidät palkittiin.**

Ilma kirkastui ja näimme upean auringonlaskun. Pimeys valtasi maiseman.

Pitkäjärven rannalla geatkilaiset sytyttivät jo nuotiota. Seuraavana iltana tunnelmoitiin loitotulen ääressä ja järven yllä tuikkivat tuhannet tähdet.

Aamujumpat kuistin edessä

Eija-jumpparilla oli retrohenkiset saliasut. Lauantaiaamuna uimapuvun suojana vaaleansininen kokohaalari ja sunnuntaina räväkänvihreä urheiluasu: paita ja väljät polvihousut mustien tiukkojen trikoiden päällä, sorjat nilkat tietenkin sopivasti paljaana.

Ei ihme, että innokas joukko miehiä sekoili jumpassaan. Heillä kun näytti olevan ihan oma koreografiansa, selvästi sooloilivat liikkeiden toteuttamisessa. Tarkoitus oli venytellä ja taivutella kepin kanssa ja ilman. Talitiainen puunoksalla tahditti somasti **aamujumppaamme**.

Ilmassa oli kevään tuntua. Satakunnassakin oli nyt lunta ja hieno ulkoilusää. Kaikki saivat kokeilla **lumikenkäilyä**.

Keskustelua kevätkokouksesta

Pitkäjärven Maja hirsiseinineen, pirtinpöytineen ja penkkeineen tarjosi kotoisan ympäristön yhdessäololle.

Satu toivoi keskustelua, kannattaako kevätpäiviä erikseen järjestää, koska osanottajamäärä jää vähäiseksi järjestävän kerhon ponnisteluja ja kustannuksia ajatellen. Mikä on sitten yleiskokouksen asema?

Yleiskokouksen yhteydessä lienee joka tapauksessa hyvä olla ”houkuttimena” muutakin ohjelmaa (esim. kerhotoimihenkilöiden koulutusta, mukavaa liikuntaa …). Paikkakunnan valinnalla on myös merkitystä, jos toivotaan tulijoita eri kerhoista.

Yleiskokous on paikka käydä keskustelua jäsenille tärkeistä asioista.

Susikyrön kehittäminen viritti nytkin vilkasta pohdiskelua. Sähköinen viestintä (sitä väheksymättä) ei voi mielestäni koskaan korvata vastavuoroista elävää ajatusten vaihtoa.

Kokouksen pj. Juhani antoi hyvin tilaa keskustelulle, siitä kiitos!

Lypsyjakkaroillako kimppakivaa?

Sitten kutsu kuului jäähallille.

Mitä ihmettä tunturilatulaiset tekevät siellä?

Sisällä meitä odotti ”valmentajajoukko” opettaakseen **jääkolkkaa** (**alppicurling, jääpentankki**), yhtä maailman vanhimmista jääpeleistä.

Lajin juuret juontavat alppimaihin 1600-luvulle.

Paimenet tappoivat aikaansa liu´uttamalla yksijalkaisia lypsytuoleja pitkin Alppien pikku lampia.

Kimppahiihto on oma taiteen lajinsa.

Lypsytuolin muoto näkyy heittokivessä/kolkassa, mikä käsivartta heilauttaen heitetään **liukumaan** mahdollisimman lähelle toisessa päässä olevaa maalikiekkoa.

Mikä riemastuttava kokemus, kun löysi rennon heittotavan ja kivi alkoi osua lähelle kiekkoa!

Kiitos innostavien ”valmentajien”!

Jääkolkka sopii kaikille ja on kiva kimppapeli.

Olisi erityisen houkuttelevaa pelata sitä joskus luonnonjäällä.

Hiljaisuudesta yhdessä liikkumaan!

Sunnuntaiaamuna nuorisotyöntekijä **Marjo Mäki** kertoi kauniisti pyhiinvaeltajille ja retkeilijöille yhteisestä, mm. kiireettömyydestä ja omastaan jakamisesta. Puheen lomassa oli neljä meditatiivista hetkeä, kaikkiin pääilmansuuntiin: mieleen hiipi erämaan pyhä hiljaisuus, mikä aina uudestaan kutsuu luokseen.

Ulkona odotti vielä kolmen lajin turnee kolmihenkisin joukkuein. Retroteema jatkui. Kaksi paria nostalgisia puisia Karhu ja Järvinen –sälesuksia oli liitetty rinnakkain yhteen ja asennettu kolme remmiä peräkkäin.

Niillä sitten **tandemhiihdettiin** kolmihenkisin joukkuein. Tyylejä oli monia. Vaikeinta oli käännös.

Kilpailun tohinassa tuli tietenkin välinerikkoja. Tunturilatulaiset eivät jää sormi suuhun. Juhanin korjaustaito, vasara, naulat ja naru tulivat avuksi.

Potkukelkkailussa alkukiihdytyksessä juoksu- ja liukutyyli osoittautui nopeammaksi kuin jalalla potkiminen.

Sokerina pohjalla oli **jalkapalloa lumihangella**. Iso pallo lensi villisti, lumi pöllysi, pelaajat milloin kumollaan, milloin pystyssä. Pallopoikia tarvittiin ja katsojilla oli hauskaa!

Kiitos, Satu, ja Geatkin talkooporukka! Olitte nähneet paljon vaivaa, eikä turhaan! Kannatti tulla kauempaakin.

Pirjo Kumpesta
Kuvat: **Tapani Ilvonen**
Satu Ojala

Naapurikerhon Login väkeä ilmoittautumassa.

Kolme pomoa. Entiset Raimo Pahkala ja Kyösti Lamminjoki evästävät Timo Tulosmaata.

Aamujumpassa ei lorvittu. Ei ainakaan kaikki.

Jääkolkka oli uusi tuttavuus lähes kaikille. Pirjo Sinilehto näyttää mallia.

Nyt on pakko väistää!

Laskiaisena aikuisiakin lapsettaa.

Onko yksi tie kuljettu loppuun?

Tunturiladun kevätpäivillä nostin kevätkokouksessa esille kerhomme Geatkin esityksen siitä, että kevätpäivät voitaisiin lopettaa ja kevätkokous voitaisiin järjestää toisin.

Kevätkokous voitaisiin järjestää vuorotellen akselilla Helsinki–Tampere–Jyväskylä, ja kokouksen lisäksi päivään liittyisi joku lyhyt ohjelma ja ruokailu. Mikä se ohjelma olisi, sitä voitaisiin miettiä.

Kevätkokouksessa hyväksytään menneen vuoden toiminta ja tilit. Se ei sisällä suuria tunteita herättäviä asioita eikä kokouksessa tarvitse välttämättä olla suurta jäsenjoukkoa paikalla.

Perusteluna esitykselle ovat ne ongelmat, joita kevätpäivien järjestelyissä ovat tulleet esille niin tänä vuonna kuin meillä kerran aiemminkin.

Jäsenistön odotuksena on, että tarjolla on monentasoista majoitusta teltta- ja asuntovaunupaikoista lattiamajoitukseen ja tasokkaampaan majoitukseen. Hotellihuoneita ei välttämättä kaivata, mutta lakanoiden välissä on kieltämättä mukava nukkua.

Sellaisia paikkoja, joissa tämä kaikki onnistuu, ei vain yksinkertaisesti ole läjäpäin tarjolla.

Kukin kerho vuorollaan etsii soveliaita paikkoja ja varaa tilat ajoissa. Kun h-hetki lähestyy ja ilmoittautumisia tulee vähän, alkaa paine järjestäjillä kasvaa. Kalliit tilat on varattu, nieleekö tapahtuma sauhunsa?

Tämä pelko oli meilläkin suuri, kun kevätpäiville ilmoittautui vain 30 – 40 henkeä, ja osa lupasi piipahtaa vain kokouksessa. Tivasin puheenjohtajaltamme Timo Tulosmaalta, tuleeko Tunturilatu apuun, jos pakkaselle mennään.

Karsimme ohjelmaa, siirsimme kokouksen toiseen paikkaan ja lisäsimme kerhon omaa panosta. ”Vieraat viisaat” jäivät tällä kerralla kuulematta. Jääkolkasta emme halunneet luopua, koska halusimme tarjota tunturilatulaisille uusia elämyksiä.

Onneksemme saimme kulut peittoon ja muutama ropo jäi kerholle vaivan palkaksi.

Kevätpäivät ovat ajankohdallisesti hankalat. Silloin tunturilatulaiset ryntäävät pohjoiseen, mikä on oikein, kannustettavaa ja ymmärrettävää.

Kesäpäivillä majoitusongelmat ovat helpommat ja kesällä mielekkään ohjelman kehittely on samoin helpompaa. Ja kesästä löytyy helpommin ajankohta, jolloin ihan kaikki kerhot eivät ole Lapissa.

Kevätpäivien järjestäjät jännittävät aina täällä etelässä onko lunta, kuinka paljon, onko pakkasta liikaa vai sataako vettä?

Meidän mielestämme kevätpäivät voisi siirtää historiaan ja sen sijaan panostaa kesäpäiviin niin, että sieltä ei kukaan voi olla pois. Owla on tässä varmasti jo onnistunutkin.

Esitin asiamme virallisen kevätkokouksessa ja se jätettiin johtokunnalle mietittäväksi. Tähän asiaan palattaneen tulevissa kokouksissa.

Satu Ojala
puheenjohtaja
Tunturikerho Geatki

Iina Auterinen

Aurinkoinen sunnuntaipäivä lupaili kevään tuloa.

Juhlavuotena Seitsemisessä

Tunturiladun juhlavuoden tapahtumat aloitettiin tammikuun lopussa Seitsemisen kansallispuistossa Kolbmalaisten kutsumina. Kortesalon vuokrakämpällä viikonloppua oli viettämässä kahdeksan juhlijaa.

Metsähallitus ja kunta ajattavat yksityisellä yrittäjällä Seitsemisen alueelle kerran viikossa noin 30 kilomertin mittaisen latureitin. Luontokeskus on auki sydäntalvella keskiviikosta sunnuntaihin.

Etelä-Suomen harvinaisen luminen talvi oli tuiskunnut runsaasti pakkaslunta maastoon ja puihin.

Perjantaina ilma oli suojainen ja lunta tupsahteli paakkuina alas. Oksilla helmeili vesi ja hienoinen tuuli kilisytti koivujen jäisiä oksia kuin tuulikelloja ikään.

Ensi töiksemme kämpällä ”savustimme luteet” ulos – tupa oli ollut kylmänä koko talven ja uunien sytytysurakka sen mukainen.

Nöyrinä liikkeellä

Lauantaina lähdimme kiertämään puiston eteläosaa Koveron ja Tuulimäen ohitse Saari-Soljasen keittokatokselle tauolle. Sieltä jatkoimme marjatilan kautta takaisin Kortesaloon saunomaan ja nauttimaan illasta lettujen kera.

Ilma oli edelleen suojainen ja raskas lumi painoi puita kumaraan.

Nöyrinä hiihdimme hiljaisessa metsässä vielä syvempään kumarrellen runkojen alta ja välistä pujotellen. Kuusien oksat roikkuivat suoraan alas kuin Lapin kynttiläkuusissa. Salaperäisiä lumisia kumpareita oli joka puolella. Metsä nukkui syvää unta.

”Mistä on hyvä retki tehty?” -Auringon paisteesta, hyvästä seurasta, nuotiokahvista ja makkaran mausta.

Yöllä tuuli yltyi myrskyksi. Onneksi aamulla oli hieman tyynempää, mutta kylmä pohjoisen puoleinen pisti miettimään reitinvalintaa uusiksi.

Taukopaikka onnistuttiin valitsemaan oikein, sillä Haukilammen tulipaikka oli suojan puolella ja aurinko lämmitti mukavasti.

Myrskytuuli puhdisti puut lumesta ja salaperäisten lumikumpareiden alta paljastui kuusen näreitä, jotka oikoivat latvaansa kinosten keskeltä.

Aivan kuin metsä olisi havahtunut toviksi unestaan, käänsi kylkeään ja mietti, joko kohta on aika herätä. Tammikuun valoisa on kuitenkin lyhyt ja aurinko matalalla.

Syvimpien notkelmien suojassa, minne tuuli ei ollut yltänyt, talven rauha oli vielä rikkumaton.

Oli vasta kevään ensimmäinen päivä.

Hanna-Mari Sinilehto

Koveron pihapiiri oli talvinen.

SYNNY SUDEKSI SUSIKYRÖSSÄ

Muistattehan tunturilatulaiset, että ensi syksynä Susiaisia ja syyskokousta pidetään syvällä yhdistyksen aatteellisessa sudenpesässä eli Susikyrössä 30.9.-2.10.2011. Pistäkää kalenteriin.

Virallinen syyskokous pidetään lauantaina 1.10. iltapäivällä ja mystinen sudeksi vihkimisseremonia saman päivän illan hämärässä. Nyt kannattaa hankkiutua susiseremoniaan, koska ensi syksynä sen voi - jos kaikki hyvin menee - tehdä aitojen Saamen joikujen kaikuessa jätkänkynttiläin loimutessa. Tilaisuus on ainutlaatuinen eikä toistu ennen vuotta 2016.

Kuulemme tarinaa tämän päivän saamelaisten olemisesta ja elämisestä, Lapin pojan ympyröistä. Auringon noustessa seuraavan päivän aloittaa aamun avaus.

Ja sitten sudet kokoontuvat…

Tulkaa joukolla, isolla joukolla!

Johtokunta, susivaliokunta

Kumpelaiset Kiilopäällä

Maaliskuun viimeisenä lauantaina starttasi noin 40 Kumpelaista Joensuusta bussilla kohti Kiilopäätä hiihtämään, vaeltamaan tai muuten vain reippailemaan ja viettämään aikaa yhdessä jo tutuksi tulleen porukan kanssa.

Majapaikkana toimi Lapin Hämeen omistama leirikeskus, jonne majoittui suurin osa porukastamme ja ryhmä vaeltajia suuntasi sunnuntaiaamuna ahkioineen maastoon.

Pauli Ruutiainen

Rautuojan rauhaa aamuauringossa.

Uudet kumpelaiset joukkoon mukaan

Kumpen tuoreimmat jäsenet kuuluivat vaeltajien 5-hengen ryhmään, joista toinen, **Jouko Koivu** oli varsinainen vaeltajakonkari, takana 120 erilaista vaellusta kesä ja talviaikana.

Toinen uusi jäsen, minä **Pirjo Laitinen** olin puolestani ”neitsytmatkalainen” tässä vaellusmuodossa, aikaisempana kokemuksena on muutama rinkkavaellus kesäaikaan.

Matkaan olin lähtenyt veljeni ja hänen vaimonsa innoittamana. Ryhmäämme vahvisti useita vaelluksia tehnyt **Kerttu Hirvonen**.

Sunnuntaina joukko kumpelaisia oli todistamassa lähtötohinoita, kun minä yritin selvittää kuinkahan nämä vetovaljaat kuuluu oikein asentaa ym.

Matkamme alkoi kohti Suomunruoktua, saimme nauttia aurinkoisesta päivästä, tietämättä, että niitä on luvassa lisää koko viikoksi.

Sunnuntaina myös pääsin ensimmäisen kerran nauttimaan laskettelusta pitkin avotunturin rinnettä, laskeminen oli samalla sekä mukavaa että hiukan jännittävää.

Osaltani laskut meni hyvin ilman kaatumisia, mutta nousut teki tiukkaa. Osan nousuista jouduimme tekemään kävellen. Huipulla näkymät palkitsi ”kilvoittelun” ja edessä oli palkintona mukavaa laskettelua.

Vaelluksen aikana yövyimme etukäteen varatuissa varaustuvissa, mitkä pääosin olivat asianmukaisessa kunnossa. Aamupuuron ja ruokailun koko porukalle hoiti jokainen vuoropäivinä ja ylimääräisestä herkuttelusta vastasi Pauli paistamalla lettuja.

Aamuisin pakkasmittari näytti -27– -29 astetta, mutta lähdön hetkellä lukemat oli vajaat -15 C ja iltapäivisin muutama pakkasaste. Keli oli mitä parhain ensikertaiselle.

Siitä huolimatta matkanteko ei ollut helppoa. Uudet sukseni eivät alkuun luistaneet ja eivätkä myöskään pitäneet ja pulkkaan tuli pakattua liikaa varusteita.

Näitä samoja maisemia olen kulkenut ruska-aikaan, mutta tämä talvinen maisema on aivan ainutlaatuinen, kaikessa puhtaudessaan ja hiljaisuudessaan.

Ainoastaan joenuomasta voimme kuulla veden solinan ja elonmerkkinä koskikaran leikittelyn vedessä tai kuukkelin kerjäämässä murusia.

Joukon asiantuntemuksella teimme runsaasti havaintoja eri eläinten jäljistä hangella.

Tiistaiaamuna Tuiskukurulta jatkoimme matkaa kohti Luirojärveä. Saavuimme perille hyvissä ajoin, jotta ehdimme levätä hiukan pitempään tulevia päiviä varten, jolloin hiihtomatkat ovat yli 20 km.

Itse suunnittelin jo paluuta samoja jälkiä pitkin, kun sukset eivät toimineet ja pulkkakin painoi.

Valmistimme ruuan ja saunoimme oikein vastojen kera. Usean saunavuoron jälkeen niistä jäi jäljelle lopulta vihtoja.

Aamuyöllä näin komeat revontulet, leveä valokaari halkaisi taivaankannen yli.

Aamulla sain aikamoisen palautteen, kun en herättänyt muita niitä ihailemaan.

Herätessämme pakkasta -29 C, mökin lattialla mehupullot jäässä, mutta vaeltajakonkarimme Jouko heräsi jälleen virkeänä teltastaan.

Luirolta hiihtelimme melko tasaista maastoa, kunnes alkoi Siliäselkäpäälle nousu.

Sukset ahkion päälle ja matka jatkui hitaasti kävellen ja välillä jopa kontaten, samalla pelotti, jos ahkio alkaa luisua alamäkeä päin.

Huipulle päästiin, jossa oli näkymät aivan huikaisevat. Nyt oli se hetki, että tänne kannatti lähteä mukaan, kun lähdimme laskettelemaan hiljakseen Sarviojaa pitkin. Aivan mahtavaa!

Torstaiaamun pakkanen oli jo hellittänyt ja lähdimme Lankojärveä kohti jo yhdeksältä. Nyt kokeiltiin pitovoidetta suksiini, se toimi ja luistokin alkoi parantua.

Kaarnepään ylitys oli edellisen päivän toistoa, loppupäivän hiihtelimme Suomujoen vartta kauniille Lankojärven tuvalle.

Perjantaina suunnistimme kohti Rautulampea, josta viimeiset kävelynousut Raututunturin ja Niilanpään yli ja sen jälkeen loivaa laskettelua majapaikkaamme, missä meitä oli odottamassa poronkäristys ja lämmin sauna.

Reissu onnistui hyvin mukavassa seurassa, tosin rankka se oli ensikertaiselle.

Matkaa kertyi reilut sata kilometriä kuuden täysin aurinkoisen päivän aikana.

Pirjo Laitinen

Helmi Ruutiainen

Hiihtovaelluksen lähtötohinoita Lapin Hämeestä.

Kaarnepää lähes valloitettu

Jorma Kirjonen

Kermajärven jäällä päästiin hiihtämään oikein kelkkauralla.

Umpihankihiihtoa Viinijärven ja Outokummun välillä.

Lähtösiunauksessa Joensuun luterilaisessa kirkossa.

Pyhät Polut -vaellus Joensuusta Enonkoskelle

Lähes kolmenkymmenen asteen pakkanen saattoi Pyhät Polut ry:n ensimmäiset vaeltajat matkalle tammikuun viimeisenä torstaina.Mukaan lähti 22 hiihtäjää yli 200 kilometrin matkalle Joensuusta Enonkoskelle.

Matka alkoi Joensuun Ortodoksisesta kirkosta ja sitten Luterilaisesta kirkosta kadun toisessa päässä. Molemmissa hiihtäjät siunattiin tulevalle matkalle. Tämän jälkeen Joensuun Ladun hiihtäjät opastivat ryhmän Lylylammen hiihtomajalle syömään lohikeittoa ja sieltä Pärnävaaran majalle yöksi. Latu oli auki ja lähes kolmenkymmenen kilometrin matka sujui reippaasti.

Seuraava päivä Outokumpuun oli tuskien taivalta. Reittiä ja avattuja latuja ei tahtonut löytyä ja päiväkahvipaikkakin meni mönkään, mutta erinäisten vaiheiden jälkeen saavuimme yöksi Outokummun Kolmikannan leirikeskukseen. Saunan ja ruokailun jälkeen uni maistui kaikille.

Aamulla hiihdimme 12 km takaisin Outokumpuun, jossa tutustuimme kaivoksen toimintaan. Sitten jatkoimme matkaa moottorikelkkauraa 20 km Juojärven Pikälahteen ja sieltä Kylätuvalle illan pimetessä.

Jouduimme turvautumaan linja-autoon, jotta kerkeäisimme Valamoon ruokailuun ja saunaan. Valamo oli upea nähtävyys, mutta tutustumiseen ja hiljentymiseen ei ollut paljon aikaa.

Seuraavana päivänä hiihdimme Karvioon ja osa porukkaa Lintulan luostariinkin. Päivällä nautimme kahvit ja makkarat Varistaipaleen kodikkaassa kodassa.

Karviosta hiihdimme umpihankea Heinäveden kirkolle, jossa tutustuimme kirkkoon ja söimme välipalaa srk -talolla. Upeat ladut johtivat meidät Kerman Saven tehtaille ja sieltä Kotipuron tilalle yöksi.

Seuraava päivä olikin sitten haastava, 50 kilometriä kyläteitä ja umpihankea metsässä ja jäällä läpi Koloveden kansallispuiston jylhien maisemien. Saavuimme vasta pimeän laskeuduttua Enonkosken luostariyhteisön pihaan. Ruuan, iltamessun ja saunan jälkeen uni maistui ihanalle.

Viimeisenä päivänä hiihtelimme auringon paisteessa 13 km Enonkosken kirkolle, jossa saunan, kirkonmenojen ja lounaan jälkeen erosimme viikon varrella saamistamme uusista ystävistä.

Mukanamme pyhiinvaelluksella oli pappikin, Kati Nissi Enosta.

Vaellus oli kuitenkin sen verran rankka, että monelta jäi vaellus enemmän selviytymistarinaksi kuin hengelliseksi kokemukseksi. Kaikki perille tulleet olivat kuitenkin tyytyväisiä ylittäessään itsensä 230 km rankalla reitillä.

Tämän vuoden vaellus oli ensimmäinen ja koeluontoinen tapahtuma talvella ja tällä reitillä. Tulevaisuudessa järjestelyt varmasti sujuvat paremmin, kun otetaan oppia tästä kerrasta

PYHÄT POLUT ry on Suomen Ladun jäsenjärjestö, joka aloitti kesällä 2010 patikkavaellukset Imatralta Enonkoskelle. Tänä talvena on ollut kaksi hiihtovaellusta Joensuusta Enonkoskelle.

Ensi kesänä on suunnitteilla myös kanoottivaellus Varkaudesta Kolovedelle ja sieltä Enonkosken luostariin. Katso: www.pyhatpolut.fi

Mukana matkalla Njealljestä **Seppo Häyrinen** ja **Jorma Kirjonen**

Lapinkävijät OWLAn kuulumisia

Järjestämämme retket ovat olleet jälleen suosittuja. Oulun seudun joet vapautuivat jäistä jo huhtikuussa. Jopa pohjoisempana Simojoki ja Ounasjokikin loivat jäänsä samaan tahtiin. Luonto on tuntunut elävän etuajassa kevääseen.

Saapa nähdä nähdäänkö vielä takatalvikin. Ken elää se näkee, sanotaan.

Ryhmä naisia yhden miehen lisäksi kävivät tutustumassa kuinka ”Kaamos kaatuu” Kilpisjärvellä. Kaamoshan tarkoittaa pitkälti sinertävää, hämärää taivasta ja se loppuu auringon pikkuhiljaa päivän pidetessä noustessa horisontin yläpuolelle.

Retken aikana oli myös täysikuu luoden oman valonsa öisin. Aluksi aurinko viipyy vain tovin lisäten päiväpäivältä ilmestymistään taivaalle mentäessä kohti kevättä.

Juhannuksenahan aurinko Napapiiriin pohjoispuolella tekeekin sitten 16 tuntia palkatonta ylityötä kukkuen taivaalla 24 tuntia iloksemme. Kaksikymmentäviisi tuntia vuorokaudessa olisikin sitten jo liikaa vaadittu.

Viikon aikana vietettiin yksi yö myös ulkomailla Norjan Gåldahytalla pakkasen paukkuessa. Perinteinen kymppiviikon hiihtolomaviikko Kilpisjärvellä jäi tällä kertaa toteutumatta.

Nähtäväksi jää jos ensi vuonna yritämme viikkoa jossain muualla.

Perinteinen talven hiihtovaelluksemme suuntautui Savukosken Kemihaarasta Kiilopäälle. Vaelluksen alussa teimme 6 km lämmittelylenkin ennen kuin totesimme lopulta palattuamme lähelle lähtöruutua olevamme oikealla reitillä kohti Mantoselkää.

Ajatuksena oli että on lähetettävä Metsähallitukselle viestiä laittaa reitille yksi opaste lisää kohti Mantoselkää sillä vahva hiihtolatu ohjasi meidät aluksi laulujenkin mukaiselle ”harhaladulle” eikä kompassin neulakaan niin retken alussa ollut vielä pelastava tekijä oikealle reitinvalinnalle.

Tunnetusti tekevälle sattuu, totesimme. Muuten vaellus oli hieno ja lähes vain aurinkoa päivisin. Maastossa kykeni kulkemaan vain etukäteen ajettuja moottorikelkkauria koska uralta poikkeaminen johti välittömästi seisomiseen lähes vyötäröön asti ulottuvassa lumessa ja eteneminen oli mahdotonta.

Retkellä tapasimme runsaasti kettujen ja ilveksien jälkiä sekä yhden ladulle uupuneen poron. Tuiskurulla tuli jopa kettu lähes kädestä syömään ja vaeltajien kuvattavaksi useasti päivän aikana.

Laturetkellä Simon Martimoaavalle pari hiihtäjää kävi makkaranpaistossa ja kokeilemassa millä tavalla tuoreet polttopuut saadaan syttymään. Saadaanhan ne hien lisäksi sytyttäjille.

Hellehiihtoon Kilpisjärvelle 4.5. täynnä oleva Valpun bussi vei 30 hellehiihtäjää.

Lumien sulettua mielessä ovat olleet jo kesävaellukset kunhan ensin 10.-12.6. vietämme Tunturiladun kesäpäiviä Hailuodon Marjaniemessä.

Owla kutsuu Teidät Perämeren suurimpaan saareen. Toisaalla tässä lehdessä on kerrottuna millä tavalla kesäpäiville ilmoittaudutaan. Seuratkaa myös Owlan nettisivuja, jonne päivitämme tietoja päivistä.

Teidän pitää itse varata yöpymiset ja ruokailut Setlementin Luotokeskuksesta. Muistakaa ilmoittautua myös meille.

Nettisivuiltamme löydätte Hailuodon lautan aikataulun, Koskilinjojen aikataulun sekä muuta tarpeellista infoa.

Simon Martimoaapa vaeltajan sauvojen välistä nähtynä.

Hailuodossa on punkkeja ja käärmeitä. Emme halua Teitä pelotella niistä mutta varautukaa punkkikarkotteella, alaraajojen suojaamisella heinikossa kuljettaessa, punkkisyynillä illalla ja kyypakkauksella.

Punkkipihdit kannattaa myös pitää mukana jos suinkin mahdollista. Olette lämpimästi, toivottavasti myös sään osalta, tervetulleita.

Varatkaa vaatteet sen mukaan että Hailuodossa keskimäärin tuulee, joidenkin mukaan aina.

Hannu Liljamo
Owla, vpj

Tuttavallinen kettu Itäkairassa Tuiskukurun kämpällä.

Uudet retkisiteet vaelluskäytössä

Suomalaiset yritykset Outdoor Action Finland ja Kuusamon Uistin ovat tuoneet markkinoille uudet retkisiteet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi periaatteessa millä tahansa retkijalkineilla.

Uusien siteiden kauppanimet ovat X TRACE ja Finngrip Easy. Lisäksi ruotsalaisella puusuksivalmistajalla Tegsnäs:llä on oma EPOK-merkkinen joka jalkineen retkiside. Käyttökokemuksia on kertynyt vain suomalaisista merkeistä, joten tämä kirjoitus keskittyy vain niihin.

Ruotsalainen side on rakenteeltaan hyvin yksinkertainen ja varmatoimisen oloinen. Side säädetään asennusvaiheessa tietynkokoiselle jalkineelle, josta voi poiketa vain vähän, joten side ei sovellu vuokrauskäyttöön.

X TRACE siteillä varustettuja eräsuksia hankittiin Tunturikerho Kavtsin vuokrauskäyttöön vuoden 2009 alussa. Saman vuoden lopulla hankittiin kerhon ja kerholaisten yhteistilauksella vielä tunturisuksia samoilla siteillä. Lisäksi kerholaiset ovat hankkineet eräsuksiinsa Finngrip Easy siteitä ja niitä on päästy testaamaan menneen talven lumilla.

X TRACE siteiden etuna on hyvä sivusuuntainen tukevuus ja siteen säätö erikokoisille jalkineille ilman työkaluja. Myös puettavuus on suhteellisen hyvä, vaikka monoihin tottuneet käyttäjät pitivätkin sitä turhan hankalana.

Haittapuolena on siteen rikkoutumisherkkyys sekä puutteet käyttömukavuudessa.

Siderikkoja on kolmen talven aikana sattunut useita, kun muoviosia on murtunut ja ruuveja on löystynyt. Lisäksi kiinnitys sukseen petti ensimmäisissä siteissä, mutta ongelma korjaantui pitemmillä ruuveilla.

Valmistajan ohjeen mukaan sidettä ei suositella jäykkäpohjaisille kengille ja ruuvien kireys pitäisi tarkistaa säännöllisesti. Sidettä ei myöskään pidä kiristää liikaa, mikä käy räikkäremmeillä helposti.

Käyttökokemuksien perusteella liikaa kiristetty eturemmi aiheuttaa saappailla hiihdettäessä päkiän hiertymistä ja ison rakkulan.

Käyttömukavuudessa ongelmana on kovalla pakkasella ilmenevä siteen jousitussysteemin "muljahtelu" ja etumaisen kiinnityspannan luisuminen kohti saappaan kärkeä.

X-TRACE siteiden etuna on hyvä sivusuuntainen tukevuus ja siteen säätö.

Kummankin ongelman voi kiertää toimimalla valmistajan ohjeen vastaisesti eli asettamalla siteen pituussäätö niin lyhyeksi, että jousitussysteemi ei pääse hiihdettäessä liikkumaan.

Puettavuus hieman huononee, mutta hiihdettävyys paranee oleellisesti - etenkin ahkiota vedettäessä.

Valmistajan ohjeen mukaan edellä kuvattu käyttö voi aiheuttaa jopa siteen rikkoutumisen. Käyttökokemuksien perusteella pehmeäpohjaisilla kumisaappailla hiihdettäessä rikkoutumisriski ei lisäänny lukuun ottamatta kaatumistilanteita, jolloin siteen pitkä muoviosa voi katketa kärkiosan tyvestä.

Kiristyslukkojen käytössä pitää olla huolellinen, sillä pujotettaessa pannan päätä lukkoon, menee se helposti väärään koloon.

Ongelma ilmenee erityisesti etupannan kanssa, joka on enemmän taipunut. Pannan saa kiristettyä ihan jumiin, jos pää on mennyt väärään koloon. Lukot myös aukeavat joskus vahingossa, kun jokin sattuu osumaan lukon vapautussysteemiin. Pantojen ruuvit kannattaa kiristää aika ajoin ja varmistaa teippaamalla, ettei löystymään päässyt ruuvi tipahda lumihankeen.

Finngrip Easy -siteiden etuna on hyvä sivusuuntainen tukevuus, helppo puettavuus ja miellyttävä hiihtotuntuma. Myös tämän siteen säätö onnistuu ilman työkaluja, mutta on vähän hankalampi tehdä.

Siteen luotettavuus on ollut hyvä, vaikka yksi mutterin löystyminen ja katoaminen onkin tapahtunut. Myyntipakkauksessa tulevat siteen kiinnitysruuvit kannattaa vaihtaa purevampiin.

Haittapuolena on siteen kiinnityksen irtoamisherkkyys. Vaelluskäytössä siteen joutuu kiristämään melko tiukalle, jotta saapas ei irtoa siteestä hankalissa paikoissa - erityisesti sivuttain käynnissä. Kärkikuppi pyrkii kääntymään välillä alas, jolloin saappaan kärki pääsee luiskahtamaan ulos kupista.

Side sopii käyttäjäpalautteen perusteella parhaiten perinteisille eräsaappaille, joiden kiinnipysyvyydessä ei ole ollut valittamista. Sen sijaan muun tyyppisillä saappailla siteet tuppaavat välillä irtoilemaan. Vaelluskenkien kiinnipysyvyydestä ei ole kertynyt kokemuksia.

Valmistajilta parannuksia siteisiin

Valmistajalta saatujen tietojen mukaan X-TRACE siteestä on tulossa parannettu versio ehkä jo ensi talveksi.

Uudessa versiossa on mm. paremmin taivutuksia kestävä muovilevy "Extreme Flex Plate". Finngrip Easy -siteiden etukuppia on pidennetty viimeisimmässä versiossa, jotta saappaan kärki ei pääse luiskahtamaan niin helposti ulos kupista.

Siteisiin on saatavilla varaosia ja niitä kannattaa pitää vaelluksilla mukana.

X-TRACE siteen muoviosien vaihto edellyttää siteen kiinnitysruuvien irrottamisen, joten epoxy-liimaa kannattaa varata myös mukaan.

Pikakorjaukseen käy myös tukeva irtohihna, jonka sitoo siansorkkasolmulla suksen ympäri siteen edessä ja kiristää saappaan kannan takaa samalla periaatteella kuin perinteisen eräsiteen remmin.

Pikakorjaus on kiertojäykkä ja suksella pystyy hiihtämään lähes normaalisti, vaikka irtohihna jarruttaa vähän suksen alla.

www.oac.fi/x-trace (www.x-trace-bindings.com)

www.kuusamonuistin.fi/talvikalastus/finngrip/finngrip.html,www.tegsnas.com/epoksuo.html

Panu Loisa

Finngrip Easy -siteiden etuna on hyvä sivusuuntainen tukevuus, helppo puettavuus ja miellyttävä hiihtotuntuma.

Ajankohtaista saamelaisasiaa Itä-Suomesta

Wimme Saari esiintyi Tunturiladun 60-vuotisjuhlassa.

Vesa Puuronen on Itä-Suomen yliopiston (Joensuu, Kuopio) tutkija ja sosiologi. Häneltä ilmestyi maaliskuussa kirja Rasistinen Suomi.

Teoksessa on oma luku saamelaisten kohtaamasta rasismista. Hän kuvaa ansiokkaasti mm. saamelaisten kokemaa häpeää ja sen merkitystä identiteetille.

Saamelaisten historiaan, elinkeinoon, kieleen, uskontoon, pukujen käyttöön on suhtauduttu torjuvasti tai kielteisesti, mikä on ollut loukkaavaa, jopa tuhoavaa saamelaisten identiteetille (minälle). Kirjassa on mm. mielenkiintoisia autenttisia saamelaisten haastatteluja.

Ilahduttavaa on, että saamelaista kulttuuria myös arvostetaan. Meille tuttu **Wimme Saari** (asuu Joensuun naapurikunnassa Liperissä) sai huhtikuussa Pohjois-Karjalaan ensimmäisen Teosto-palkinnon CD-levystään Mun (Minä), julk. v.2009.

Teosto ei palkitse myyntiä, vaan rohkeita omaperäisiä teoksia. Wimme kuvaa sanomalehti Karjalaisessa luomisprosessiaan: aistit olivat levyä tehdessä auki ja ajatukset virtasivat kuohuen.

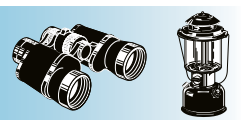
Wimmeä pidetään joikaamisen modernisoijana. Levyn tunnelma on samanaikaisesti urbaani ja arkaainen, joukossa vanhan jazzin sävyjä.

Liperin paikallislehden haastattelussa Kotiseutuuutisissa kerrotaan, kuinka luonto on hänelle yksi soitin: linnut, purot, aallot ja kivien vierintä.

Vanhoista Lappi-soittimista hän on nyt kaivamassa esiin kehärumpua. Omille lapsilleen hän haluaa jättää saamelaisuuden mm. puhumalla heille vain kotikieltään saamea.

Pirjo Kukkonen

Tärppejä ja turhakkeita

Retkimuonat pikatestissä

Kevät toi kaupan hyllylle uuden sarjan retkimuonaa. Brittiläinen Mountain House valmistaa pakastekuivattuja pussiruokia, jotka saatetaan syömäkelpoiseksi kaatamalla kuumaa vettä pussiin ja hauduttamalla kymmenkunta minuuttia. Kahden hengen annokset valmistetaan puoleen litraan vettä ja maksavat 10,90€.

Muonat ovat lisäaineettomia ja harvinaisen vähäsuolaisia. Ravintosisältö on taulukoitu selkeästi. Lisäksi mainitaan jos annos sisältää esimerkiksi maitoa tai gluteenia. Valikoimassa on ilahduttavasti varsinkin gluteenittomia vaihtoehtoja.

Maahantuojan nettisivuilla (www.biwak.fi) on suomenkieliset valmistusaine-, ravintosisältö- ja allergeenilistat.

Kuulostaa lupaavalta.

Kahden tunturilatulaisen retkue maistoi kaksi maidotonta einestä auringonpaisteessa Repoveden kallioilla.

Hapanimeläkana oli kokolailla odotusten mukaista. Maku oli suht raikas, ei tökkinyt, mutta ei erityisemmin säväyttänytkään.

Chili con carne puolestaan yllätti suolattomuudellaan. Pussin ohjeessahan sanotaan: "Mausta maun mukaan". Parempi näin päin, yleensähän pussiruuat ovat liiankin suolaisia. Ehkä olisin kuitenkin lisännyt suolan sijaan chiliä, pitäähän chili con carnessa potkua olla.

Ohjeen mukaisesti sekoittamalla ja suljettuna hauduttamalla ruuista tuli lämmintä ja pehmeää mössöä, ei herkun näköistä, mutta helposti syötävää.

Summa summarum: maustepussi mukaan niin näistä saa ihan kelpo sapuskaa.

Pussimuonille tyypillistä tehtaan makua näissä ei ole. Tutut miinukset pätevät edelleen: pitkällä vaelluksella tulevat kalliiksi, vievät tilaa ja tuottavat polttokelvotonta jätettä. Lisäksi riisi on näissä valmisruuissa pakostakin valkoista höttöä.

Peruna- ja pastaruuat jäivät vielä odottamaan, mutta ensivaikutelman perusteella saatan uteliaisuuttani maistella niitäkin päivä- ja viikonloppuretkillä.

Mutta kuitenkin: en ole koskaan ollut retkimuonamies. En ole innostunut Reiterista enkä Realista, en vanhasta enkä uudesta Blå Bandista. Tälläkin aurinkoisella pääsiäisretkellä maittavimmat ateriat syntyivät itse kuivatuista, itse maustetuista aineksista. Suurin nautinto vaatii enemmän etukäteisvalmistelua, mutta sillä saa paitsi parempaa, myös enemmän ruokaa pienempään tilaan.

Sille, joka haluaa päästä helpommalla ruokailun joka vaiheesta (valmistus, nieleminen ja tiskaus), Mountain Housen muonia voi suositella. Ne ovat syötäväksi kelpaavia, kun muistaa että ne ovat kuitenkin valmisruokia.

Tommi Avikainen

Ison porokämpän luoteispuolelta löytyy vanhan poroerotuspaikan jäänteitä ja muutamia laavun kehikkoja.

Tiedätkö Tsarmilta kulttuuriperintökohteita?

Edellisessä Tunturilatu-lehdessä oli juttu ”*Metsiemme kulttuuriperintöä inventoidaan*”. Nyt Metsähallitus on lähestynyt tiedotteella, jossa kerrotaan tulevan kesän kohteista.

Metsähallitus ja Saamelaismuseo Siida jatkavat metsiemme kulttuuriperintöjen kartoittamista ja nyt kohdealueena tulee olemaan mm. Inarijärven kaakkoispuoli.

Paikallisten asukkaiden ja muiden alueella ahkerasti liikkuvien tiedoilla on suuri merkitys inventoinnin onnistumisen kannalta. Inventoijia kiinnostavat kulttuuriperintökohteet esihistoriallisista muinaisjäännöksistä vanhoihin savottakämppiin, poroaitoihin ja uittopatoihin. Kaikista mahdollisista kohteista kannattaa ilmoittaa inventoinnin tekijöille Pirjo Rautiaiselle p. 040 508 1673 (pirjo.rautiainen(at)metsa.fi) tai Taisto Karjalaiselle p. 040 7674947. Kiinnostavista kohteista kannattaa ilmoitella, vaikka ne eivät olisikaan tutkijoiden kohdealueella.

Kerättyä tietoa käytetään metsänhoidon ja maankäytön suunnitteluun. Ts. arvokkaita kohteita ja niiden ympäristöä suojellaan, jolloin ne ovat tulevaisuudessakin rikastuttamassa alueen kiinnostavuutta.

Tarkemmin asiasta kerrotaan Metsähallituksen nettisivuilla www.metsa.fi > Hankkeet > Kulttuuriperintökohteiden inventointi 2010 – 2015.

Joutenkulkija jostakin

Runosuoni pulputtaa

Talavinen viikko Susjkyrössä

Tuas on tänne Susjkyrröön suavuttu
aenae kymmenettä kertoo.
Monta vuuenaekoo on nähtynnä
mut ee millonkaan näen
syäntalaven vertoo.

Olj kotona aenae metri tullunna lunta
ja pakkastae melekeen mittarin verran.
Tiällä Lapissa –taejampa nähhä unta–
on niitä vähemp -voe yhen kerran.

Kämppä lämpimäks tietennii suatava on
ja pittää tuppaan vettäkkii kantoo.
On kaekkiin työteho aevan uskomaton,
voep kyllä poejille kiitoksen antoo.

On poloku kaevolle tehty ja huussiinnii,
ee tarvii lumessa kahlata kukkaan.
Puut on pilikottu, poloku aaki liiteriin,
-vuan joku vika tulj Tilleyn sukkaan.

Ilimiliekissä roehus se kuistilla
ja sitä hillitä Antero koetti.
Lieskat eekun vuan ylty ja lopulta
pit´ periks antoo –tae järki voetti!

Sammu Tilley ja sytty ohtalamput,
loe kämppään kynttilät mietoo valloo.
Jäe kaavas kaapunnit turhine murheineen
vaekka oovattii sammoo muapalloo.

Uamu valakes, olj tupa lämmin vieläkii
vaekka ulukona pakkanen paakku.
Tulet kaminaan ja puuroo nuamariin
ja kahvin kansa joku leipäkaakku.

Mänj miehet katoelta lumia puottamaan,
huitelj Antero jo metässä männä.
Sen perrään paenuin minnäe
kenkäilemmään,
alako muuttii suksia jalakoehin panna.

Niinpä ulukoellessa päevä mänj se,
ee kettään haetanna kylymä keli.
Hämärissä Vuontispirtin saanan laateille
naattimaan kiivettiin, se olj selevä peli!

Vielä saanakahvit piälle kiehaatettiin,
joku taes kuuman romminnii ottoo.
Kohta laverilla kylykee kiännettiin
tyytyväesinä, kaakana kottoo.

Olj viikon varrella keliä monenmoesta,
sae pistee paetoo toesen piälle.
Ja eepä suata löytyvä immeistä toesta,
joka lähtöö tuossa tuulessa jiälle!

Ja äejät kun hiihtämmään piätti männä
ee niitä estämmään pystynnä kukkaan.
Vaekka keli olj suht`nihkee,
niim meleko jännä,
ne huutelj toesilleen:
minä tulen mukkaan!

Päevät mukavasti kulu näellä elekein,
liian joutuin lähtöuamu lähen.
Suru puseroon meinas tulla melekein
-poesko pittää lähtee? Minkä tähen?

On tämä Susjkyrö kyllä
semmonen paekka
että kyllä tänne mielj aena palloo.
Olokoon vaehtoehtona Mallorka vaekka,
tänne piästävä on -vaekka salloo!

Susikyrössä helmikuussa 2011
Seija Vihervuori

TOIMINTA-MUISTIO

Vuosi 2011

11.6.-12.6. Kesäpäivät Hailuodossa, Owla
16.7.-23.7. Vauvasta vaariin -leiri Susikyrössä
5.8.-14.8. Johtokunnan viikko Susikyrössä
27.8.- 3.9. Owlan kerhoviikko Susi-Kiisalla
27.8.- 3.9. Kuovzan kerhoviikko Susitalaksella
3.9.-10.9. Ovtsin kerhoviikko Susi-Kiisalla
3.9.-10.9. Alppaksen kerhoviikko Susi-Talaksella
8.9.-15.9. Njellan kerhoviikko Susikiisalla
10.9.-17.9. Tsietsan kerhoviikko Susikyrössä
10.9.-17.9. Login kerhoviikko Susi-Talaksella
24.9.-30.9. Oktan kerhoviikko Susi-Talaksella
24.9.-30.9. Kämppätoimikunta Susikyrössä
24.9.-1.10. Vihttan kerhoviikko Susi-Kiisalla
30.9.-2.10. Susiaiset ja syyskokous Susikyrössä ja Vuontispirtillä

Vuosi 2012

24.3.-31.3. Susi-Kyrö, varaaja Logi
14.4.-21.4. Susi-Kyrö, varaaja Kolbma
8.9.-15.9. Susi-Talas, varaaja Logi

Tunturilatu/Tunturikerho Tsietsa järjestää lapsille tarkoitetun leirin Susikyrönkumisevilla kankailla jo viidennen kerran. Lasten mukana pääsevät isovanhemmat nauttimaan yhdessäolosta kesäisen viikon ajaksi.
Leirin vetäjinä toimivat kokeneet tunturilatulaiset. Viikon aikana tulevat tutuksi metsä-ja vesiluonto sekä lähitunturit. Erätaitojen opettelua, askartelua, nuotioillat, saunominen ja nuotiolaulut kuuluvat tietenkin ohjelmaan. Koko Susikyrö on leiriläisten käytössä.

Osallistujat huolehtivat itse varusteistaan ja majoitteestaan. Leirin emäntä valmistaa aamiaisen ja lounaan, mitä varten pertään jokaiselta osallistujalta niin aikuiselta kuin lapselta ennakkomaksuna 25 €.

Maksu Tunturiladun tilille Tapiola-pankkiin 363630-2787588. Aikuset maksavat myös ns. kämppämaksun 5 €/vrk/henkilö.

Ilmoittautumiset ja tied. Urpo Häkkinen puh. 050 565 9839 tai sähköposti urpoh@dnainternet.net

Tervetuloa!

Aihki

Tunnelmallisen Aihkin ajan patinoimilla seinähirsillä on paljon kerrottavaa. Sinullekin.
Tule käymään ja oleutumaan. Marjastamaan, ruskan jälkiä tutkailemaan tai joulua viettämään.

Vuonna 2011 varattuja viikkoja ovat: 25, 26, 29, 37, 38 ja 39 sekä ajat 5.-14.8 ja 29.8.-2.9.
Tarkista vapaat viikot Tunturiladun nettisivuilta.

Vuorokausimaksu on 18,00 € / koko mökki.

Varaukset Raimo Pahkala 040 8396638 tai raimo.pahkala@nic.fi

Tervetuloa Tunturiladun kesäpäiville 10.-12.06.2011

Hailuodon Marjaniemeen, Marjaniementie 783

Ajo-ohje: Oulunsalo, liikenneympyrä, Shell josta näet Hailuodon lautan sähköisen aikataulun. Jatka matkaa lauttarantaan. Lauttamatkan jälkeen jatka matkaa suoraan poikkeamatta mihinkään 30 km matka Marjaniemeen, jossa Luotsihotelli Majakka vieressä. Olet selviytynyt perille!

Alustava ohjelma

Perjantai 10.6.

17.00 - Vastaanotto, iltapala (23 viimeinen lautta Oulunsalosta)

Lauantai 11.6.

8.00 - Vastaanotto
8.00 - Aamupala, KesäSuden kysymykset
10.00 - Kesäpäivien avajaiset, lipunnosto Suomen lippu ja Tunturiladun lippu
- Owla, Tunturilatu/Timo Tulosmaa
- Hailuodon tervehdys, kunnanjohtaja Ari Nurkkala

10.30 - Hailuoto ja maannousema, kokoustila
11.00 - Luovon Puikkari käsityömyymälä ja kahvila auki – auki myös illalla
11.30 - Lounas noutopöydästä
12.00 - Majakkaan tutustuminen (-14:00) – Hailuodon paikallisoppaat
14.00 - Hailuodon linnut luontoretki. Mahdollinen kalastukseen tutustuminen (rajallinen osallistujamäärä)
17.00 - Päivällinen noutopöydästä
19.00 - Saunomismahdollisuus/naiset 1h/miehet 1h
Hotellin sauna, asujille
Yliopiston saunat
Venesataman sauna
Makkaranpaistoa (sisätilassa). Luotokeskuksesta ostettavissa makkaraa. Lipunlasku
Suomen lippu ja Tunturiladun lippu
21.00 - Iltapala, KesäSuden valinta

Sunnuntai 12.6.

8.00 - lipunnosto Suomenlippu ja Tunturiladun lippu
9.00 - Aamupala
10.00 - esim. Linturetki jos lauantaina kaikki eivät päässeet
11.00 - Luovon Puikkari käsityömyymälä ja kahvila auki
12.00 - Kesäpäivien päättäjäiset, kirkollinen osuus, lipunlasku
12.30 - Lounas noutopöydästä

Turvallista kotimatkaa!

Osallistumismaksu: 10€/osallistuja Owlalle
Tili 574136-20397155/IBAN FI27 5741 3620 3971 55,
BIC OKOYFIHH, viitenumero 440
- sisältää: opastukset, saunat, kilpailut ja tarvittavat monisteet
- ilmoittaudu: Hannu Liljamo 044 322 3646/hannu.liljamo(at)gmail.com
- ota kopio maksustasi mukaan Kesäpäiville

Ruokailupaketit: varataan Luotsihotellista 08 772 5500, email: info(at)luotokeskus.fi
- kerro mahdollinen erikoisruokavalio
- perjantai iltapala 6€
  - Leivät ja levitteet, leikkeleitä ja juustoa, tomaattia ja kurkkua, hedelmiä, kahvia ja teetä
- lauantai aamupala, lounas, päivällinen, iltapala 38€
  - lounas, päivällinen, iltapala 32€ (hotelli sis. aamupala)
- sunnuntai aamupala, lounas noutopöydästä 18€
  - päivällinen 12€ (hotelli sis. aamupala)

Majoittuminen: varataan Luotsihotellista 08 772 5500 email: info(at)luotokeskus.fi
- huomioi mahdollinen ryhmävaraus/yöpymiset ryhmässä
- teltta (sis. huoltotilan käyttö) 15€/vrk
- vaunupaikka (sis. sähkö ja huoltotilan käyttö) 20€/vrk
  - -10% Caravan-kortti alennus
- Wanha Luotsiasema 20€/hlö/vrk
  - liinavaateveloitus, jos ei omat 6€/hlö
- Luotsihotelli, 2 hengen huoneissa 44€/hlö/vrk aamupalalla
- vuokramökissä
  - ei ole vielä tiedossa voidaanko Marjaniemessä olevia mökkejä vuokrata

Yleistä:
- Luotsihotellissa (http://www.luotokeskus.fi/) normaalit maksutavat
- seuraa Lapinkävijät Owlan nettisivuja ja siellä Kesäpäivät (www.tunturilatu.fi)
- Hailuodon lautan ja Koskilinjojen linja 66 (Oulun linja-autoase malta) aikataulut Owlan nettisivuilla

RETKIMUISTIO 1/2011

19.-22.5.2011 Retkeilyviikonloppu Hossassa, Tolosenvirran kämpällä, (TL65/Okta).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Aune Makkonen 040 550 2286, aunemakkonen(at)gmail.com

20.-22.5.2011 Viikonloppuretki Loppi-Renko, (TL65/Kuokte).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Matti Häppölä: 050 490 3897, matti.happola(at)gmail.com

21.5.2011 Päiväretki Korpilahden ja Jämsän rajamaastossa olevalle Oravivuorelle; tutustutaan ns. Struwen ketjuun, (TL65/Ovtsi).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Ritva Loimio p. 040 552 1037, ritva.k.loimio@jyu.fi

1.-5.6.2011 Polkupyöraretki, n. 200 km, Etelä-Pohjanmaalla Lappajärven maisemissa, (TL65/Vihtta).
Huoltoauto on mukana.

26.6.-2.7.2011 Aikuinen-lapsi -vaellus Lemmenjoelle (Geatki).
Yöpymiset teltoissa/autiotuvissa. Tied. ja ilm. Airi Ala-Juusela 040 7281 877 tai Satu Ojala 050 523 4844 toukokuun loppuun mennessä.
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Tapani Rajala p. 050 330 8045, tapani.rajala@pp.inet.fi

4.-10.7.2011 Retkiviikko Itävallassa, St. Gilgen, 40 km Saltzburgista itään, (TL65/Logi).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Paavo Kramsu p. 040 706 2764, paavo.kramsu(at)luukku.com

17.-23.7.2011 Vauvasta Vaariin viikko Susikyrössä, (TL65/Tsietsa).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Urpo Häkkinen, 040 704 2539, urpoh(at)dnainternet.net

9.-16.7.2011 Tunturikasvikurssi Kilpisjärvellä, (Owla).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Aino p. 040 770 6282, aino.hamalainen(at)oulu.fi tai Pirjo p. 040 778 0639, pirjo.hakala(at)helsinki.fi

16.-23.7.2011 Kirkkoveneretki Oulujärvelle, (Owla).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Hannulle juhannukseen mennessä p. 044 260 3818.

17.-23.7.2011 Hyvän tuulen melontaretki Luonteriin, Saimaalle, (Owla).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Jannelle 1.6.2011 mennessä p. 040 553 5469, vuoripuro(at)gmail.com

22.-30.7.2011 Naisten vaellus Ivalojoelle (Geatki). Yöpymiset teltoissa/autiotuvissa. Tied. ja ilm. Airi Ala-Juusela 040 7281 877 tai Satu Ojala 050 523 4844 juhannukseen mennessä.

Melontaviikonloppu Sääksjärvellä Kokemäellä elokuussa (Geatki). Tarkempi ajankohta määräytyy myöhemmin. Tied. ja ilm. Riitta Aaltonen 040 845 2501.

29.7.-7.8.2010 Kesävaellus Kvikkjokk – Saltoluokta, (TL65/Owla).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Aino p. 040 770 6282, aino.hamalainen(at)oulu.fi tai Tapio p. 044 260 4855, tapio.siikaluoma(at)luukku.com

8.-13.8.2011 Kesävaellus Patvinsuon kansallispuistoon, (Kavtsi).
Lisätiedot: Risto Heinänen p. 050 326 3994 tai Markku Arola p. 0500 777 554.
Ilmoittautumiset: 21.6. mennessä: Iitu Gerlin p. 040 707 4598, iitu.gerlin(at)kulumbus.fi

17.-18.9.2011 ”Lakanavaellus” Martimoaavan soidensuojelualueelle, (Owla).
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Hannu Liljamo p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)dnainternet.net

7.-9.10.2011 Seniorivaellus, 20 km, Lieksassa Ruunaan retkeily- ja luonnonsuojelualueella, (Kumpe). Yöpymiset laavussa, mökissä tai puolijoukkueteltassa. Varusteet kuljetaan yöpymispaikkaan. Lisätiedot ja ilmoittautumiset 26.9.2011 mennessä: Johanna Nevalainen p. 050 331 7876.

7.-9.10.2011 Viikonloppuvaellus, 40 km, Lieksassa Ruunaan retkeily- ja luonnonsuojelualueella, (TL65/Kumpe). Yöpymiset teltoissa tai laavuissa.
Lisätiedot ja ilmoittautumiset 26.9.2011 mennessä: Johanna Nevalainen p. 050 331 7876.

26.-30.9. Naisten syysvaellus Pallaksen maisemiin (Geatki).
Sieltä jatkamme Tunturiladun susiaisiin Susikyröön. Tied. ja ilm. Airi Ala-Juusela 040 7281 877 tai Satu Ojala 050 523 4844 elokuun loppuun mennessä.

5.11.2011 Puolipitkä marssi, Helsingin keskuspuisto, Haltiareitti (+), (TL65/Kavtsi). Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Markku Arola p. 0500 777 554, markku.arola(at)welho.com

Yritetään saada vastinetta järjestäjille >> Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. – Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on ”omat polut” retkikohteen suunnassa.
Seuraavan retkimuistion aineisto 25.4.2011 mennessä osoitteella: matti.happola(at)gmail.com

Retkitoimikunta

Lappia kirjana ja kuvina

LUKU-NURKKA

Talven lapinmatka on tehty. Yli-Kyrön tutut maisemat katseltu ja ladut hiihdetty.

Yhtenä päivänä teimme matkan Hettaan ja tietysti Tunturi-Lapin luontokeskukseen.Siellä oli mm. graafikko Lasse Rantasen ”Lapinsydän” näyttely.

Näyttelyn kuvat ovat kahden Lapinhullun yhteiseen, saman nimiseen kirjaan tehtyjä.

Kirja on Lapinkävijäveteraani, konkarikustantaja Hannu Tarmion ja Lasse Rantasen yhteinen rakkaudentunnustus Lappia kohtaan.

”Lapinsydän-etelän vieraat pohjoisen sielua etsimässä.” Se sisältää 26 tarinaa Lapista ja runsaan piirroskuvituksen.

Lassen Rantanen on graafinen suunnittelija.Hänent valittiin v. 2005 Vuoden graafikoksi.

Kirjan ensimmäinen painos (Nemo 2009) on loppuunmyyty mutta v.2011 aikana on uusintapainos suunnitteilla.

Kotiin palattuani lainasin kirjan kirjastosta. Kirja on monipuolinen,hieno kuvaus Lapista. Tunturilatulaisten kannattaisi tähän tutustua. Varmaan muidenkin kuntien kirjastoista se on lainattavissa.

Näyttelyssä oli myynnissä litografioita kirjan kuvituksista. Yksi tuli mukanani Nokialle, ”Jääleinikki”. Sitä nyt katselen ja muistelen millaisissa eri väreissä sitä olen joskus voinut katsella.

Terttu Civil

Tule mukaan monipuoliselle

melontaretkelle Luonteriin!

Luvassa on vajaan viikon melontaretki Saimaan puhtaimmissa vesissä, upeiden kallioisten saarten suojissa. Retkeen kuuluu myös päivän kestävä patikkaretki Neitvuorella, josta avautuvat mahtavat näkymät kymmenien kilometrien päähän suurelle Saimaalle. Retken aikana näemme toivottavasti uhanalaisen norpan, tutustumme kivikautisiin kalliomaalauksiin sekä pääsemme käymään kuuluisalla Pistohiekkojen lavalla. Pistohiekoilla kenties pääsemme laittamaan jalalla koreasti! Retki on turvallinen ja sopii aloittelijoillekin. Kaikki yöt vietämme omissa teltoissa, yleensä hyvin varustetuissa retkisatamissa joissa on käymälät ja tulentekopaikat.

Melontaretken hinta on jäsenille 180€ ja muille 210€. Lisäksi jaamme matkakustannukset osallistujien kesken.

Vuoripurolta voi vuokrata melontakalustoa. Oppaana kanoottiliiton melontaohjaaja Janne. Ilmoittautumiset 1.6.2011 mennessä, lisätiedot, varustetarpeet ym: vuoripuro@gmail.com/ 040 553 5469. Ilmoittautumismaksu 40€ 17.6. mennessä Owlan tilille.

Johtokunnalle mietittäväksi

Jälkikirjoituksena edelliseen kirja-arvosteluun:

Yövyimme matkan aikana kaksi yötä Susi-Oskarissa. Tupa lämpisi hyvin.

Puita pesään laittaessa mietimme nykyistä käyttömakua ja sen halpuutta.

Johtokunta voisi esittää maksujen korottamista kaikkien maksujen osalta.

Terttu Civil

Kurkkaa uusia nettisivujamme www.tunturilatu.fi

Aiun Uula

Nuoruus

Kerran sotaharjoituksissa määrättiin Aiun Uula joukkueenjohtajan kanssa tiedustelemaan vihollisen asemia. Saavuttiin erään harjanteen kupeelle, ja kersantti määräsi Uulan kiipeämään ylös ja tähystämään vastapuolen tilannetta.

- Näkyykö siellä liikettä, kysyy esimies.

- Näkhyy liikethä, herra kersantti.

- Onko niitä paljonkin?

- Ovvain, ainaski parikymmentä pääthä.

- Onko niillä valkoiset käsivarsinauhat, haluaa esimies vielä tietää.

- Ei´vaan ookhan, niil´lon sarvet, huutaa Uula takaisin.

–heikha–

KAUPPA AUKI

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata 040 707 4598 tai yhdistyksen sihteeriltä: iija.auterinen@gmail.com, 050 348 1855.
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti.
Toimituskulut lisätään laskuun.
Kerhot voivat saada myyntitarvikkeita myös myyntitiliin.

MYYTÄVÄT TARVIKKEET	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00
Poronnahkainen kahvipussi	30,00
Kämppien avain	120,00

Kahvipussien kohdalla nopeat syövät hitaat – enää neljä jäljellä!
Susimerkit myydään vain vihityille susille.
Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö.
Avainanomuslomakkeita saa yhdistyksen sihteeriltä. Avain toimitetaan postiennakkona.

MAKSUASIOITA

Tunturiladun pankkitili on Tapiola pankki 363630-2787588 (BIC ja IBAN toisaalla tässä lehdessä) ja tälle tilille maksetaan kaikki muut Tunturilatua koskevat maksut paitsi jäsenmaksut, jotka maksetaan jäsenmaksulaskun mukaiselle pankkitilille.

KÄMPPIEN KÄYTTÖMAKSUT

Kämppämaksuja suoritettaessa käytetään viitenumeroita. Kämpillä on edelleen rahalippaat, johon maksun voi myös suorittaa. Kämppämaksu vuonna 2011 on 5 €/hlö/vrk.
Vanhempien mukana olevilta alle 12-vuotiailta ei peritä kämppämaksua.
Kämppien viitteet: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.
Varauskämppä Aihkin kämppämaksu on 18 €/vrk/koko kämppä.
Aihki varataan Raimo Pahkalalta, raimo.pahkala@nic.fi, 040 839 6638.

Iija

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:
Timo Tulosmaa, Elianderinkatu 8 C 10, 33230 TAMPERE
puh. 040 744 0565
timo.tulosmaa@gmail.com
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@lauttakyla.fi
Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Timo Tulosmaa, Juhana Häme, Iina Auterinen
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Westpoint. Rauma

Ilmestymisaikataulu 2011:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
3	**5. 8.**	**23. 8.**
4	**11. 11.**	**29.11.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:
Pirjo Sinilehto,
Veisunkatu 14 as. 5, 33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi.

HUOM. Suomen Latuun mm. Latu ja polku –lehteä varten jäsen ilmoittaa itse muutoksista puh. 044 722 6301 tai osoitteeseen jasensihteeri@suomenlatu.fi. Nettisivuilla (www.suomenlatu.fi) on tätä varten lomake

SUOMEN LATU

YMPÄRISTÖMERKKI MILJÖMÄRKT
441 800
Painotuote

Grönlanti pohjoiseen
– YLI SUUREN JÄÄN –

Vuonna 2008 Reissu Petet Vuorenmaa ja Mäkelä kulkivat kolmen kuukauden aikana 2 500 kilometrin matkan halki Grönlannin jäätikön etelästä pohjoiseen. Seikkailuntäytteisestä matkasta yli maailman suurimman saaren muodostui mieliä kuohuttava kokemus kaukana kaikesta.
264 s. 50 mv. kuvaa, varusteet
33 eur/sis.postituskulut
Tilaukset kotiin toimitettuna:
pete@expedition.fi
040 - 771 8581

Nuvvusskaidin rinteeltä Tenojokilaaksoa.

Logi koki yllätyksiä Kiisan pihassa

Nuoskalumipäivänä saapuu ”yllätysvieraita”.

Pääruoka ja jälkiruoka valmistumassa keittokatoksessa.

Outi ja Irkku Nuvvusskaidin huipulla.

Huhtikuu alussa ja Tenojoen maisemat kauneimillaan. Olen aina ihaillut Tenojokilaakson maiseman graafista olemusta. Login hiihtoviikko Susi-Kiisalla on meneillään ja kuusi retkeläistä on vaellukselle Kuivin ja Madjoen maisemissa.

Kiisan pihassa vallitsee raukeanlämmin kevätaurinkopäivä. Hääräämme kukin omia kunnes joku huutaa että Äkkiä katsomaan! Nopeasti. Ja yhtäkkiä kaikki seisovat ryhmässä katsoen huutajan osoittamaan suuntaan Kiisajärvelle.

Jäätä pitkin kävelee hirviemo perässään viimevuotinen vasa, järven itäkurusta, poikki järven, naapurikämpän vierestä olevaa kurua ylös ja häviävät upottavassa tunturikoivulumessa paremmille apajille.

Katselimme käydessämme samana päivänä aamupäivällä Nuvvusskaidin huipulla että hirven jälkiä oli ja monesti mäntyjen ympärillä. Ihastelemme ja rauhoitumme. Mutta kuluu vain puoli tuntia ja taas kuuluu huuto. Kaikki ovat huomattavasti nopeammin paikalla. Seuraava hirvi kulkee samaa reittiä ja häviää samaan kuruun. Tämäkin on viimevuotinen vasa. Kuulemme myöhemmin että tämä emo on useampana vuotena tehnyt kaksi vasaa.

Olo on sellainen että kämppä sijaitsee erittäin hyvässä paikassa, luonnon helmassa.

Monenlaista touhua riittää meille kämppälaisille. Syntyy vieraita polun varrelle, aivan kuin me muka oltaisiin yksinäisiä täällä. Mukamas!

Seuraavana päivänä joku innostuu avaamaan ladun jäälle kiertämään Kiisajärveä.

Pääsemme hiihtämään mukavasti ja helposti. Minkäänlaista hankikantoa ei ole löytynyt näinä päivinä vielä.

Vähyyden takia järvijään lumi ei upota juuri ollenkaan.

Aurinko lämmittää, olo on kuin padassa olisi, latua kiertäessä. Istun keittokatoksessa kaikessa rauhassa kunnes yhtäkkiä tapahtuu. Pari poroa ylittää järven jään ja pelästyessään jäällä olijoita kääntyvät keittokatoksen suuntaan ja rantatörmää ylös, kiertävät katoksen kulmaa kinoksen läpi alas kammin suuntaan. Olivat porot ja kuvaaja yhtä hämmentyneinä tilanteesta.

Seuraavana päivänä käymme hiihtämässä pitkin Nuvvusjokea. Kelkkajälki on kantava ja hyvä hiihtää. Ovat ajaneet heinää poroille ylös jängälle.

Nousemme myös viikolla Ailigas-tunturin huipulle sumupilven saattamana. Lakialueella pitää hieman kiertää lumilaikkuja pitkin. Talven pakkaskauden kuiva lumi on tuulen mukana mennyttä. Alastulo on pelkkää nautintoa, auringon paistaessa ja maisemien avautuessa edessä. Voisi vaikka hiihtää ylös uudestaan jotta laskun saisi kokea uudestaan!

Paljon keksii tekemistä viikon aikana. Ja vaikka monta kertaa upposi jalka astellessa hieman polkuja liian reunasta niin viihtymistä se ei haitannut. Myös parit lettukestit vietettiin.

Oli hyvä pitää lettukesti suojaisassa keittokatoksessa.

Alastuloa Ailigaksen rinteellä.

Hiihtämässä ja lettuja syömässä.

Irkku

Porot katsastivat Kiisan keittokatosta.